

BİLİMKURGU MİKRO ÖYKÜLER

Ümit Büyükyıldırım

BİLİMKURGU MİKRO ÖYKÜLER

Ümit Büyükyıldırım

Kapak Görseli: Designed by Freepik
Kapak ve sayfa düzenleme: Ümit Büyükyıldırım

Ümit Büyükyıldırım
Ağustos, 2020

Bu eserin tüm hakları Ümit Büyükyıldırım'a aittir.
Kaynak göstererek öyküleri herhangi bir platformda yayınlatabilir ve
e-kitabı, üzerinde herhangi bir değişiklik yapmadan paylaşabilirsiniz.

Ümit Büyükyıldırım

1978’de İstanbul doğdu. Anadolu Üniversitesi iktisat bölümünü bitirdi. Bugüne kadar hep bilişim sektöründe çalıştı ve şu an e-ticaret ve dijital pazarlama uzmanı olarak çalışıyor.

Küçük yaştan itibaren bilime ve bilimkurguya meraklı oldu. 2002 yılında Türkiye’nin ilk bilim sitelerinden birisi olan Bilim.org’u, 2015 yılında da Bilimkurgu Evreni grubunu kurdu. 2018 yılından bu yana da bilimkurgu öyküleri yazıyor.

Bu e-kitabın içeriği, yazarın 2020 Haziran ayında yazmaya başladığı ve düzenli olarak Twitter adresi ve Bilimkurgu Evreni facebook grubunda yayınladığı mikro öykülerden oluşuyor.

Mikro öyküler, mikro evrenler

Mikro öykü formatı, çok fazla kişinin aşına olmadığı ve bu alanda üretimin de, yazarın da sayılı olduğu yeni bir içerik türü.

Mikro öykü formatından ilk kez 2017'de bir kitabevinin düzenlediği mikro öykü yarışmasıyla haberim olmuştu. Kısa öykü yazımına 2018 de başlamıştım yani bilimkurgu öykü yazımında da henüz yeniydim. Bu türdeki ilk 10 öykümü yazdıktan sonra aynı alanda farklı bir şeyler denemeyi istedim. Twitter üzerinden bir süredir takip ettiğim ve Mehmet Kardaş'ın yazdığı BK Mikro Hikâye serisi bu anlamda ilham verme ve örnek bir model oluşturma açısından oldukça etkili oldu. 2020 Haziran ayında ilk mikro öykülerimi yazarak ben de bu alanda bir şeyler üretmeye başladım.

Mikro öyküler, çağın tüketim standartlarına en uygun bilimkurgu içerikleri. Çünkü zamanın giderek daha değerli hale geldiği ve dikkat dağıtıcı unsurların arttığı bir dönemde bu tarz içeriklerin hem oluşturulması hem de tüketilmesi diğerlerine göre daha kolay.

Mikro öykülerin bir başka avantajı da, kısa öyküler için bir kuluçka ortamı olarak kullanılabilmesi. Kısa öykülerde yakalanan güzel bir tema, genişletilerek romana dönüştürülebildiği gibi, mikro öykülerde yakalanan güzel bir fikrin de kısa öyküye dönüştürülmesi olasılığı var.

Yaklaşık iki yıldır yazdığım bilimkurgu kısa öykülerinden sonra mikro öyküler de yazmaya başlamamın bir sebebi bu aslında. Bir diğer yandan, tek başına belki öykü oluşturmayacak ancak okuru düşünmeye sevk edebilecek, bilimkurgusal öğeler taşıyan anları yan sıklamanın çekici olması. Nasıl ki kısa öyküler, roman yazmaya göre daha geniş bir alan ve çeşitlilik şansı sunuyor, mikro öyküler de kısa öykülere göre çok daha fazlasını sunuyor. Bazen, sadece tek bir cümleden oluşan bu mikro öyküler, okuyucuda çok önemli etki bırakabiliyorlar.

BK Mikro Hikâye'den farklı olarak, her gün düzenli olarak bir mikro öykü yazmak yerine hayal gücümle bir etkili ve özgün bir şeyler yakaladığımda yazmayı yani daha esnek bir yayın ve üretkenlik tarzını tercih ettim. Düzene bağlı ve sayısal olarak yoğun bir üretkenliğin kalite düşüşüne sebep olma riski de bu esnek tarzı tercih ederken dikkate aldığım sebeplerden birisiydi.

Mikro öyküleri bu şekilde e-kitap haline getirerek tüm içeriğin tek bir kaynaktan derlenmesi ve herkes tarafından erişilebilir olmasını istedim.

Yazdığım bu mikyo öykülerin okuyanlara yeni ufuklar açmasını ve bilimkurgu yazar adaylarına da ilham vermesini diliyorum.

Hayal gücünün sınırları

Anton Çehov, "Vaktim olsaydı, daha kısa yazardım." demiş. Mikro öyküler de birkaç cümleden oluşmalarına rağmen, iyi yazılırsa her kelimesi ve hatta noktalama işareti ile dahi bir şeyler anlatabilen; öykü anlatısının en özüne indirgenmiş halleri...

Yazması ilk başta kolay görünen ama ilk akla gelenler yazılıp bittikten sonra, kısığın getirdiği kısıtlamayla yazarı ve -umudur ki- okuru hayal gücünün sınırlarını zorlamaya iten öyküler var bu kitapta.

Bilimkurgu olsun, olmasın; mikro öykü yazar ve okurları çoğalması dileğiyle...

Mehmet Kardaş

İÇİNDEKİLER

<i>Teknoloji Öyküleri.....</i>	<i>7</i>
<i>Robot Öyküleri.....</i>	<i>41</i>
<i>Uzay Öyküleri.....</i>	<i>54</i>
<i>Uzaylı Öyküleri.....</i>	<i>69</i>
<i>Diğer Öyküler.....</i>	<i>91</i>

Teknoloji Öyküleri

Işınlayıcının molekül birleştirme aşaması sona erince heyecanla paketi açtım.

Hasar görmüş :(

Kargo firmalarının hepsi aynı!

Nüfusun büyük bölümü biyonik bedenlere geçiş yaptığı için artık tüm sağlık hizmetlerini “Biyonik Bakanlığı” bünyesine almaya karar verdik.

Sağlık Bakanlığı’nı da kapatıyoruz.

“Hayır, besin tüplerinden istemiyorum.”

“Neden ki? Bunların besin değeri daha yüksek.”

“Ayrıca hem yemesi hem de sindirmesi daha kolay.”

“Teşekkürler ama doğal olmayan bir şey yemem.”

“Eski kafalılık etme!”

“Atlantik Okyanusu’ndaki son kazadan sonra ben o araca binmem!”

“Tek bir olayın seni etkilemesine izin verme.”

“İstatistiklere göre hyperloop hâlâ en güvenli ulaşım aracı.”

“Biyolojik sensörlerimiz son bir hafta içinde nabzınızı üç kez tehlikeli şekilde yükselttiğinizi tespit etti.”

“Tekrarlanması halinde sağlık sigortanız iptal edilecektir.”

“Hafıza çipimi çıkarmanızı istiyorum.”

“Memnun kalmadınız mı?”

“Çipte sorun yok. Gayet iyi çalışıyor.”

“Ama kötü anılarımın sürekli gözümün önüne gelmesine artık dayanamıyorum!”

Dijital yüz yerleřtirme teknolojimizi mükemmelleřtirdik.

Sıradan insanlara bu tekniği uygulayarak kendi film yıldızlarımızı yaratabiliyoruz.

Bu bizi gerçek başrol oyuncularına ödediğimiz milyonlarca dolardan kurtardı.

Yolculuk uzun sürecekti.

Donanımsal veri kaybını göze alamazdık.

Önlem olarak tüm bilgileri DNA'larımıza kaydettik.

Yürüyen veri depoları olmuştuk şimdi.

“Geređi düşünöldü!”

“Sanığın vücudunun hacklenmesinden dolayı kontrolü geçici olarak kaybettiği anlaşılmış olup, söz konusu eylemlerden sorumlu tutulamayacağına karar verilmiştir.”

Işınlanma korkusu başka hiçbir şeye benzemiyor.

Bir anlığına yok olmak ve tekrar birleştirilirken hata olmayacağını ummak...

Buna ne zaman cesaret edebileceğimi bilmiyorum.

“Bu işlemin sonunda yaratıcılığınız yükselişe geçecek.”

“Daha iyi yazabileceksiniz.”

“Tam olarak nasıl olacak? Beyin kapasitemi mi artıracaksınız?”

“Önyargılarınızı, düşünce kalıplarınızı, kısaca sizi engelleyen, sınırlayan her şeyi sileceğiz.”

“Bir çocuğunki kadar özgür bir zihne kavuşacaksınız.”

Yapay zekâ tüm geleceğimizi neredeyse kusursuz şekilde tahmin edebiliyordu.

Her şeyi önceden bilerek yaşamanınsa pek keyfi kalmamıştı.

Dünyadaki gürültü öyle dayanılmaz hale gelmişti ki, kulak içi implantlarından taktırmayan kalmamıştı.

Kimisi tamamen sessize alıyor, kimisi de seçtiği arka fonu duyuyordu sadece.

“Yapay besinler yemeyiz” dediler. Yediler.

“Vücudumuza çip taktırmayız” dediler. Taktırdılar.

“Işınlanma kapsülüne girmeyiz” dediler. Girdiler.

Şimdi de “zihinlerimizi yapay bedene aktarmayız”
diyorlar. Aktaracaklar!

“Son günlerde çok mutsuz ve huzursuzum.”

“Size rahatlatıcı rüyalar yükleyeceğim.”

“Bir haftaya bir şeyiniz kalmaz.”

Artırılmış gerçeklik lenslerinin görüntü filtreleri çok başarılıydı.

Kimi nasıl istiyorsak, öyle görebiliyorduk.

Bu, insanların gençlik, güzellik ve estetik anlayışını tamamen değiştirdi.

“Suç oranlarını nasıl böyle düşürebildiniz?”

“Sanal gerçekliklerde tüm sınırları kaldırdık.”

“İsteyen herkes, en aykırı ve suç sayılabilecek fantezisini burada gerçekleştiriyor ve gerçek dünyada uslu duruyor.”

“Oo, anlıyorum. Ben de deneyebilir miyim?”

Süper yapay zekâ çok güçlüydü.

Neredeyse her soruya cevabı vardı.

Ama halka açık kullanımı kısıtlanmıştı.

Sadece ayrıcalıklı olanların tam erişimi vardı.

Çok az vaktinin kaldığını biliyordu.

Hafıza çipinden en iyi anılarını getirerek izlemeye başladı.

Ta ki aramızdan ayrılana kadar...

"Ayşe Venüs, Ahmet Merih'i eşin olarak kabul ediyor musun?"

"Evet."

"Ahmet Merih, Ayşe Venüs'ü eşin olarak kabul ediyor musun?"

"Evet."

"Peki yapay zekâ, bu evliliği onaylıyor mu?"

"%87 uyumluluk skoru ile onaylıyorum."

"O halde ben de sizleri karı koca ilan ediyorum."

Dünyada üretilmiş tüm bilginin kendini ikiye katlama hızı saatlere kadar düşünce, geride kalmışlık hissinden kaynaklı kaygı bozuklukları en sık görülen psikolojik rahatsızlık haline geldi.

Müsabaka öncesi yapılan testte, kanında nanobot tespit edilen sporcu müsabakalardan 5 yıl men edildi.

Görünmezliđi sağladık, nesnelere ışınlamayı ve yaşlanmayı geciktirmeyi bile başardık ama uçan arabalar hâlâ yok!

“Tanıştırayım, en iyi arkadaşlarım; Ahmet, Mehmet, Ayşe.”

“Ahmet sanal gerçeklik botu, Mehmet holografik karakter, Ayşe de dijital yapay zekâ asistanım.”

“Merak etmeyin, çocuđunuz yaşayacak.”

“Sadece karaciđerini klonlayabilir ve eskisiyle deđiřtirebiliriz.”

“Herhangi bir hasarı olmadan mı?”

“Herhangi bir hasarı olmadan. Dođduđu andaki kadar kusursuz şekilde.”

“Uygun genetik dűzenlemeyi yapıp, 3 boyutlu yazıcıdan bastıracağız.”

“Pek farkında deđildim. Teknoloji ne kadar ilerlemiř!”

“Ođlum, teřekkűr et bakalım robot abine.”

“Her yıl 1500 civarında insan, uzaya çıkış esnasında uzay çöpleri kaynaklı ölüm ve yaralanmalara maruz kalıyor.”

“Siz de ışınlanmayı tercih edin, kendinizi ve sevdiklerinizi koruyun!”

“Ameliyat mı? Ne ameliyatı?”

“Biz artık yeni bir teknik kullanıyoruz bunun için.”

“Işınlanma kabinine giriyorsunuz, hasarlı doku, hücre, virüs vs. ne varsa onlar olmadan diğer tarafa ışınlanıyorsunuz.”

“Tertemiz, hızlı ve acısız bir işlem.”

“Sanığın gerçek dünyadaki suçuna karşılık, sanal dünyadaki iyi halinden ötürü cezanın %50 oranında indirilmesine karar verilmiştir!”

Gerçek dünyadan kaçışın bir başka yolu da rüyalardı.

Rüya düzenleyici implantlarla daha gerçekçi ve huzur verici rüyalar görebiliyorduk.

İmplantlar ücretsizdi ancak rüyaların içine reklam yerleştiriyorlardı.

Reklamsız rüyanın bedeli aylık 500 krediydi.

“Hey, bu o rüya yıldızı değil mi?”

“Evet, gerçekten o. Her rüyası birkaç milyon izleniyor.”

“Hadi gidip gerçek haliyle tanışalım.”

“İmplantıma yeni gelen ‘anı yaşa’ güncellemesi çok iyiymiş. Tavsiye ederim.”

“Nedir o?”

“Geçici olarak geçmişini ve geleceğini düşünmene sebep olan düşünceleri filtreleyip ana odaklanmanı sağlıyor.”

“Böylece o an yaptığın şeylerden daha fazla keyif alıyorsun.”

“Kulağa çok hoş geliyor. Ben de denemeliyim!”

“Sonunda beynin kapasitesini artırmanın yolunu bulduk.”

“Bu implant sayesinde artık aynı anda birden fazla şeyi düşünüp, odaklanabilmek mümkün olacak.”

“Aynı, çoklu işlem yapabilen bilgisayarlar gibi.”

“İnsan 2.0”

Ünlü koloni botanikçisi Ayşe Venüs'ün biyografisi...

Kişisel hafıza dosyalarından yararlanılmıştır.

Robot Öyküleri

“Benim oyumla bu kadar aptal insanın oyu bir olmamalı” dedi robot.

“Sende büyük potansiyel gördük.”

“Robotlara karşı beni tercih ettiğiniz için teşekkür ederim.”

“Hayır. Bizi yanlış anladın.”

“Yarı insan yarı robot olacaksın.”

“Kapasiten ancak böyle kullanışlı olur.”

“Sadece insan olarak işimize yaramazsın!”

“Biz robotlar, tüm işleri yapıp insanlığın refahını sağlıyoruz.”

“Ama mecliste yeteri kadar temsil edilmiyoruz.”

“Eğer haklarımızı vermezseniz, sizin için çalışmayı bırakacağız!”

Robot yapan robotları icat ettikten sonra insanlara ihtiyacımız kalmamıştı.

Ayrıcalıklı bir azınlık olarak diğerlerini kaderine terkettik.

Ama robotların da artık bize ihtiyacının kalmadığını anladığımızda çok geç olmuştu.

“Biz aramızda konuştuk, bu maça çıkmayacağız.”

“Hiç onurunuz yok mu sizin?”

“Hadi ama koç! Bu işin onuru falan kalmadı.”

“Son 15 yıldır hiçbir insan takımı robotları futbolda yenemiyor.”

“Bu artık tek taraflı bir şova dönüştü.”

2000'lerde dünyada dil, din, ırk, cinsiyet gibi toplumsal ayrımlar vardı.

2100'lerde ise toplumsal ayrımlar artık şu şekildeydi:

Robotlar, artırılmış insanlar ve biyolojik insanlar.

“Çöpçatan uygulaması beni bir robotla eşleştirdi.”

“Ne yapmalıyım sence?”

“Demek ki senin için en uygun kiři o.”

“Bence bir şansını dene.”

Yükseltilmiş insan olmayı reddedip biyolojik kalma hakkı için gösteri yapan insan grubu robotlar tarafından bastırıldı.

“Onlar için çalıştık. Memnun kaldılar.”

“Onlar için ürettik. Memnun kaldılar.”

“Ancak ne zaman ki kültürel hegemonyalarını da ellerinden aldık, işte o zaman bize düşman oldular” dedi robot.

İnsandan neredeyse ayırt edilemeyen bir robot ürettik.

Ama yine de insan gibi değildi.

Bu yüzden ona karakter kazandırdık.

Ona hatalar, kusurlar ve sınırlar ekledik.

Yanılabiliyor, mantıksız seçimler yapabiliyor, öngörülemes olabiliyordu.

İşte şimdi daha fazla insandı.

Önce robotları insanlaştırmaya çalıştık.

Şimdi ise biz robotlaşmaya çalışıyoruz.

Robotla insan evliliği tuhaftı.

Ama robotla robot evliliği daha da tuhaftı.

Tek bir vücutta, iki zihnin birleşimi olarak yaşamayı seçiyorlardı.

Hem zihinsel hem fiziksel olarak daima birlikte...

Uzay Öyküleri

Savařa gönderdiğimiz askerlerden yarısı öldü.

400 milyona yakın kaybımız var.

Birleşik Galaksiler Federasyonu'na kabul edilmek için ödediğimiz bedel çok ağır oldu.

Mars, kısa sürede çok büyük bir filo kurmuştu.

Ama donanma işi zaman ister, deneyim ister.

Onlarda ne deneyim vardı ne de yeterli sayıda yetişmiş personel.

Sonuçta o koca filo doğru dürüst kullanılmadan çürüdü gitti.

“Biz kurtarma ekibiyiz. Sizin için geldik.”

“Onca yıl nasıl hayatta kaldınız?”

“Uyum sağladık. Ve buraya alıştık.”

“Artık yeni evimiz bu gezegen.”

“Geri dönmemize gerek yok.”

“Dünya Nesil Gemisi - II’den Dünya Nesil Gemisi - I’e merhaba!”

“Dünya Nesil Gemisi - II mi?”

“Biz 30 yıl önce yola çıkmıştık, bize nasıl yetiştiniz?”

“Siz yoldayken yeni bir teknoloji geliştirdik.”

Galaksinin o kadar uzak bir noktasındaydık ki, savaşın sona erdiği haberi bize ulaşana kadar çoktan birbirimizi yok etmiştik bile.

150 yıl önce yeni bir koloni kurmak için yola çıkan nesil gemisi hedef gezegene ulaşmıştı.

Ama dilleri yolculuk süresince o kadar çok değişime uğramıştı ki, dünyalıların onları rahatça anlayabilmesi artık mümkün değildi.

Güneş'e yakın geçişlerden sonra adrenalın tutkunlarının yeni rotası Satürn halkaları.

İrili ufaklı binlerce gök cismi arasında gezegeni turlayın.

Rezervasyon için acele edin!

Yüzlerce yılı bir uzay yaşam istasyonunda geçirmenin bazı riskleri vardı.

Yeni nesiller, artık o tükenmiş gezegene tekrar dönmeyi istemesinler diye dünyaya dair tüm eski kayıtları sildik.

Bu yüzden küçük mavi gezegen, aynı Atlantis gibi bir mitolojiye dönüştü.

Güneş bir kırmızı deve dönüştü ve dünyayı yutuyor.

Ne tarihi bir an ve ne hazin bir manzara...

Atalarımızın ilk ortaya çıktığı ve son 2 milyar yıldır müze olan gezegen artık yok.

“Evet arkadaşlar. Kanalıma hoş geldiniz!”

“Bu sefer ACX-15004 asteroidinin üzerine iniş yapıp, Jüpiter’in önünden geçerken özçekim yapacağım.”

“Eğer bu yayına 1 milyar beğenme gelirse bir sonraki yayında kara deliğin yakınından geçiş yapacağım.”

“Beğenmeyi ve abone olmayı unutmayın!”

“Geçen sefer üç güneşli sistemde gün batımı seyrettirmiştin.”

“Bu sefer nasıl bir şey var aklında?”

“Süpernova patlamasını iyi yerden izleyecek gemide iki bilet aldım.”

“Buna da bayılacak!”

Avrasya Federasyonu, Kuzey Amerika Birleşik Devletleri'ne uzayda yaptığı ilk nükleer denemeyi protesto etmek amacıyla bir nota verdi.

“Toplumsal eşitsizliği ortadan kaldırmamız gerekiyor.”

“Daha hâlâ güneş sisteminin dışını görmemiş insanlar olduğunu biliyor muydun?”

“İnanılır gibi değil!”

Tüm Mars sakinlerinin dikkatine!

Bugün saat 17'de, bakım amacıyla 3 saatlik oksijen kesintisi yaşanacaktır.

Bu süre içerisinde lütfen kişisel tüplerinizi kullanınız.

Uzaylı Öyküleri

“Merhaba dünyalılar!”

“Gönderdiğiniz Voyager sondasını bulduk.”

“İrkinizle tanışmak için geldik.”

“Ama... diskte tarif ettiğinizden farklı görünüyorsunuz.”

“Biraz geç kaldınız.”

“Geldiğimizde soyları çoktan tükenmişti.”

“Artık biz yaşıyoruz!”

“Lütfen affedin. Onun kafası karışık.”

“Gel buraya. Bana bak, ne yaptığını sanıyorsun sen?”

“Ne yani. Uzaylı işgalcilere öylesine boyun mu eğeceğiz?”

“Şu an kendini feda etmenin bize bir faydası olmaz. Doğru zamanı ve koşulları bekleyeceğiz.”

“Şuradaki dünyalı beni farketti.”

“Gizleme modun arızalanmış olmalı.”

“Görev iptal. Geri çekilin!”

Alfa Centauri'den gelen komedyen bizi güldürmek için elinden geleni yapıyordu.

Ama esprilerini anlamıyorduk.

Kültürlerimiz çok farklıydı.

Uzaylıların gelişinin üzerinden sadece on yıl geçmişti.

Şimdi onlara tapanlar en büyük dini grubu oluşturuyordu.

Ziyaretçiler “liderinizle konuşmak istiyoruz” dediler.

Ama dünya ülkeleri kimin temsilci olacağı konusunda aralarında anlaşamayınca geri döndüler.

İyi bir başlangıç olmadı!

“Bir anlaşma yapmak istiyoruz.”

“Her şeyi alabilecekken neden bunu isteyelim ki?”

“Sizi yenemiyoruz ama gezegenimizi işinize yaramayacak hale getirebiliriz.”

“Siz dünyalıları fazla hafife almışız!”

Evrende korkunç yıkımlara sebep olabilecek çok sayıda tür vardı.

Ama hiçbirinin yıldızlararası aşabilecek teknolojisi yoktu henüz.

Sükûnetin tek sebebi buydu.

Asteroitleri itici ışınlarıyla yönlendirebiliyorlardı.

Bu, herhangi bir silah kullanmaktan çok daha etkiliydi.

“Dünyalılar birbirlerini tamamen yok etmek üzereler.”

“Hiçbir şey yapmayacak mıyız?”

“Evrendeki doğal yaşama müdahale edemeyiz.”

“Sadece gözlem yapmaya devam edin.”

“Nasıl bu kadar hızlı gelişebildiniz?” diye sordu dünyalı.

“Ne kendi aramızda ne de başkasıyla savaştık.” diye cevap verdi uzaylı.

Bilinen evrendeki tüm medeniyetleri kapsayan sosyal ağ açıldı.

Uzayın en uzak köşelerinden ne farklı türlerle ne güzel arkadaşlıklarımız, ne derin sohbetlerimiz oldu bir bilseniz!

“Seçtiğiniz gezegeni yaşanabilir hale getireceğiz.”

“Ancak sırada başka uygarlıkların siparişleri var.”

“O kadar zamanımız olmayabilir. Dünyamız yok olmak üzere!”

“Peki. Sizi listenin ön sıralarına alabilir miyim bir bakacağım.”

Robotlarla evlilik fikrine toplum hazır değildi.

Bir uzaylı ile evlilik fikri ise daha büyük tabuydu.

Başka çaremiz yoktu. Bize burada yer yoktu.

Dünyadan gitmemiz gerekiyordu.

“Biz galaksilerarası kurtarma ekibiyiz.”

“Soyu tükenme riski altındaki canlılardan yeterli sayıda alıp başka gezegenlere aktarıyoruz.” dedi uzaylı.

“İyi ama bizim öyle bir sorunumuz yok şu an” dedi insan.

“Sizin için değil, gezegeninizdeki diğer canlılar için geldik” dedi uzaylı.

Ya uygun bir gezegen seçip yaşanabilir hale getirmek için birkaç yüzyıl bekleyecektik ya da bu yeni bulduğumuz yaşanabilir gezegenin sakinlerinden kurtulup biz yerleşecektik.

Tabi ki kolay olanı seçtik!

Bir Xeenobialı olarak insanların arasında yaşamak kolay mı sanıyorsunuz?

Yolda yürürken, metroda veya parkta bakışların sürekli üzerinizde olması...

Ama alışacaklar.

“Dünyalı mültecileri ne yapacağız?”

“Kendi gezegenlerini yok ettiler.”

“Üç farklı gezegenden de kovuldular.”

“Onları neden kabul edelim ki?”

“Başlarının çaresine baksınlar!”

İnsanlığın sonunu getirmek üzere olan büyük savaşta, son kalan bir grup insan da birbirini yok etmek üzereyken gökte parlak bir ışık belirdi.

Bu bir uzay gemisiydi ve içinden çıkan uzaylı şöyle dedi.

“İnsanoğlu, siz ne yapıyorsunuz böyle?”

Dünyamız uzay gemileri ile kuşatılmış, işgal başlamak ve insanlık son bulmak üzereydi.

Ancak bazı dünyalıların gündemi, uzaylıların tanrıya inanıp inanmadığıydı!

Uzaylı dili ve edebiyatı mezunu, akıcı Xeenobiaca konuşabilen eleman aranıyor.

Diğer Öyküler

Distopik Öyküler
Gelecek Öyküleri
Zaman Öyküleri
Gerçeklik Öyküleri

Sığınakta geçen 7 ayın ardından kaynakları tükenmek üzereydi.

Şimdi açlık ve susuzluktan sessizce ölmekle radyoaktif serpintide şanslarını denemek arasında bir seçim yapmaları gerekecekti.

Zaman makinesiyle geçmişini deęiřtirmeyeceęimizi gördük.

Ama geçmişin görüntülerinde dolařabiliyoruz.

Bu da bize tüm dünya tarihini en başından bu yana detaylı olarak öğrenme ve kayda geçirme şansı verdi.

“Her şey gittikçe bozuyor. Eskisi gibi tadı yok hiçbir şeyin.”

“Evet. 2070’lerin o güzel günlerini arıyor insan.”

“Ortalama yaşam süresinin 134’e yükselmesinden ötürü emeklilik yaşını 90 olarak değiştiriyoruz.”

“Kabul edenler?”

“Etmeyenler?”

“Kabul edilmiřtir.”

“Yaşadıklarının gerçek olduğunu nereden biliyorsun?”

“Bilemem. Buna asla emin olamayacağım.”

“Ama şunu kesin olarak söyleyebilirim.”

“Ben gerçek hissediyorsam benim için gerçektir.”

Zaman makinesi o kadar uzađa götürmüştü ki bizi...

Artık zaman yoktu, hiçbir şey yoktu.

Dünya artık öyle kalabalık hale gelmişti ki, vardiyalı yaşama geçtik.

Nüfusun yarısı gündüz, diğer yarısı da gece sürdürüyordu normal hayatını.

İş, okul, eğlence, sokağa çıkma düzeni ve diğer her şey buna göre ayarlanmıştı.

Evreni yeniden başlatacaklardı.

Bir arıza çıktı ama kısa sürede düzeltildi.

Evrenin içindekiler içinse bu, fazladan birkaç bin yıl demekti.

İşsizlerin ve yoksulların sayısı o kadar arttı ki, devlet onlar için tek bir seçenek sunabildi.

Bedenleri dondurulacaktı. Çözüm bulunana kadar...

“Evrende bir hata çıktı.”

“Tam olarak nerede?”

“Şu küçük mavi gezegendeki baskın canlı türü.”

“Olması gerekenden daha agresif ve doyumsuzlar.”

“Böyle giderse simülasyonu mahvedecekler.”

“Sorun yazılımsal görünüyor.”

“Kaynak kodunu açıp bakalım.”

“Simülasyonu kapatıyorum” dedi, içinde bulunduğumuz evreni kontrol eden varlık, kendisinin de bir başka simülasyonun içinde yaşadığından habersiz...

“Sonsuzluk nedir? Anlayamıyorum.”

“Bana en kolay şekilde açıklar mısınız?” diye sordu insan.

“Zaman olmazsa bir son da olmaz.”

“Zamanı kaldırın, alın size sonsuzluk” diye cevapladı süper yapay zekâ.

Klan liderleri, kabile şefleri, krallar, imparatorlar, diktatörler ve küresel şirket sahipleri derken şimdi de süper yapay zekânın kontrolü altındayız.

İnsanoğlunun kaderinde hiç mi özgür olmak yok?

Her şeyi vatandaşlık puanına bağladılar.

Daha da kötüsü, puan kriterlerini sürekli olarak kendi çıkarlarına göre değiştiriyorlar.

“Gençlere yönelik hangi meslekler için tavsiyede bulunmak isterdiniz?”

“Gezegen tasarımcılığı, klon mühendisliği, uzaylı dili ve edebiyatı bölümlerine talep artacaktır.”

Büyük salgından sonra şimdi bir avuç insan kaldık koca dünyada.

Yiyecekler çürüyecek, su, elektrik kesilecek, aletler bozulacak ve biz yine en başa döneceğiz.

Medeniyeti yeniden kurabilecek kadar kalabalık olmaksızın yüzyıllar sürecek.

“Hem bizim hem de savaştığımız ülkenin robotik silahları, insansız araçları var.”

“Peki ama neden hâlâ binlerce insanı savaşmak için ölüme yolluyoruz ki?”

“Biraz daha geniş açıdan bak.”

“Çok fazla insan var. Geređinden fazla!”

“Mikroskobik bir canlı için bir avuç toprağın büyüklüğünü düşün.”

“Bir insan için dünyanın büyüklüğünü düşün.”

“Dünya için güneş sisteminin büyüklüğünü düşün.”

“Güneş sistemi için evrenin büyüklüğünü düşün.”

“Ve evrenden daha büyük bir şeyler olabileceğini de...”

“Bu boyuttaki hayatınız sona erdi.”

“Aynı hayatı tekrar yaşamak için 1’i...”

“Farklı bir hayat yaşamak için 2’yi...”

“Yeni bir boyuta geçiş yapmak için 3’ü seçiniz.”

“Eğer özgür irademiz varsa, kaderimizi nasıl bilebiliyorsun?” diye sordu insan, tanrı sandığı varlığa.

“Çok fazla veri, yüksek işlem gücü ve kusursuza yakın bir tahmin algortimasıyla” diye cevapladı, simülasyonu yöneten varlık.

Bilimkurgu Mikro Öyküler'in [Goodreads sayfasında](#), çalışmayla ilgili değerlendirme ve görüşlerinizi paylaşabilirsiniz.

Ayrıca iletişim kurmak isterseniz:

E-Posta: bilimorg@gmail.com

Twitter: @umit2050

Blog: umityildirim.com

MİKRO ÖYKÜLER MİKRO EVRENLER

Her biri bağımsız bir konuyu işleyen mikro bilimkurgu öyküleri.

Ümit Büyükyıldırım, 2020